

da Forslag derom sidst forelaa Rigsdagen. Dette var for mig en meget betænkkelig Omstændighed; thi jeg havde ganske vist Betænkkelig- heden ved at sanktionere en Plan, som gik ud paa en Udgift, der omtrent var 18,000 Rd. større end den, der laa til Grund for Rigsdagens Behandling af Sagen. De Her- rer ville sikkert finde, at det er en streng Ad- ministrations Pligt, naar der er forelagt Rigsdagen Forslag til en Bevilling, og Summen bliver bevilget, men det ved nøiere Gjennem- arbejdelse af Sagen viser sig, at Arbejdet ikke kan udføres for den Sum, der har ligget til Grund for Rigsdagens Bevilling, da ikke, i alt Fald ikke uden tvingende Nødvendighed, at sanktionere en saadan Plan, som vil føre os ind i større Udgifter. Imidlertid fandt jeg dog, at jeg ikke paa noget Punkt kunde se rettere, end at den Plan, der sidst var udtal- let, virkelig var en god og hensigtsmæssig Plan, og at de Forbedringer, der vare fore- tagne deri, virkelig vare nødvendige. Men, da der var denne Vanskelighed, fandt jeg det rig- tigt at meddele de Amtsråad, der efter Loven skulde tilskyde Pengene, den nye Plan. Da jeg antog, at disse Amtsråad maatte være nær- mest bekendte med Forholdene, og det maatte være dem, der skulde give Pengene til, magt- paaliggende, at der ikke blev givet Noget ud, som kunde anses for overflødig, fandt jeg det rigtigt, at der gaves dem Leilighed til at ytre sig over denne Forhøielse i Udgifterne til Pla- nens Udførelse. Dette har nu ført til, at det ene Amtsråad erklærede sig enig i Planen, hvorimod det andet, nemlig Viborg Amtsråad, erklærede sig uenigt og ikke alene troede at maatte fraraade den, men endog brugte det ukorrekte Ord, at det maatte reservere sig imod, at denne Plan gennemførtes. Det er ganske vist ukorrekt, thi jeg er fuldkommen enig med de ærede Medlemmer, der have talt, deri, at Amtsråadet ikke efter Loven har nogen Ret til at reservere sig i nogen samhelst Henseende. Derimod fandt jeg dog, at denne Indsigelse fra Amtsråadets Side maatte foranledige mig til at anmode Kommissionen om at foretage Sagen paany for at overveje, om det ikke skulde være muligt at bringe dens Forslag ned til det Beløb, der oprindeligt af Kommissionen

selv har været angivet, og det er dette Ar- bejde, som Kommissionen i nærværende Die- blif er beskæftiget med. Det vil jo ses, at Sagen ikke dermed er bleven opholdt, thi jeg vilde under ingen Betingelser have sanktionet et saadant Anlæg uden at have erhvervet Rigsdagens Samtykke dertil. Jeg vil aabent sige, hvorledes min Tanke har været. Da jeg ikke har kunnet faae Kommissionens Betænk- ning endnu, men derimod haaber at faae den om meget kort Tid, agter jeg til 3die Be- handling at stille et Forslag, hvorved Rigsdagen vil komme til at afgjøre, om den vil gaa ind paa den foresøgte Bevilling. Jeg skal tillade mig at sige, at jeg jo ikke kan vide, hvorledes Sagen stiller sig for Kommissionen. Jeg er overbevist om, at den meget nøie har prøvet sine egne Overslag og undersøgt, om der skulde kunne findes nogen Udvei, hvorved man kunde blive indenfor den Sum, som man oprindeligt havde tænkt sig; men skulde det være, at Kommissionen kom til det Resultat, at der ikke kunde finde nogen Indskrænkning Sted, vil jeg fra mit Standpunkt paa bedste Maade anbefale Rigsdagen at gaa ind paa den foresøgte Bevilling. Med Hensyn til Si- citationens Begyndelse har jeg vel ikke tænkt mig Muligheden af, at vi skulde faae denne Sag vedtagen inden Januar, thi til 3die Be- handling vil Finantsloven sagtens ikke komme før i Januar; men jeg skal lade det være mig magtpaaliggende at gjøre Alt, hvad der kan gøres, for at Sagen, hvis Rigsdagen bliver enig med mig, kan blive udført i Løbet af næste Aar.

Ordføreren: Jeg er vel ikke hemyn- diget af Udvalget til enten at tilbagetage eller at afgive en bestemt Erklæring om det For- slag, der gaar ud paa at indskrænke den for- langte Bevilling til Revisionsdepartementet; men jeg tager ikke i Betænkning ogsaa paa Udvalgets Begne at erklære, at vi, hvis Thinget idag følger os og vedtager Flerallets Ind- stilling, skulle til 3die Behandling paa det Allernøieste undersøge, om ikke de i flere Hen- seender nye Grunde, der ere anførte af det ærede Medlem (Zahle), som personlig har saa meget Kjendskab til Revisionen, ere tilstrække-